

Da Sliphavns Standsfe ved Nyborg ikke længere har nogen Betydning som Standsfe betragtet, er Krigsbestyrelsen betænkt paa at overlade den med de deri værende, af Hæren hidtil benyttede Bygninger til Finantsministeriet. Som Følge heraf maa den hidtilværende Opsynsmand i Standsfen, afskediget Korporal Hellefen, frastlytte den ham i en Række af Aar samme Steds overladte Frihellig. Korporalen, der kun oppebærer en Pension af 382 Kr. aarlig og har tjent Staten i 43 Aar, hvoraf 34 Aar som Opsynsmand, er nu 64 Aar gammel og faa affældig, at hans og hans Kones Eksistens vilde være alvorlig truet, naar han uden Godtgjørelse maatte give Afkald paa den omtalte Frihellig med Hæve. Man kan derfor kun anse det for billigt, at der tilktaaas ham et aarligt Bederlag, som formenes passende at kunne ansættes til 144 Kr.

I Aaret 1852 blev der med Hensyn til den under Krigsministeriet bestaaende saakaldte „Kasse for Landmilitæretatens Legater og midlertidige Beholdninger“ af den daværende Krigsminister truffet den Bestemmelse, at alle de i Kassen midlertidigt indestaaende Deposita og rede Pengebeholdninger, af hvilke der ikke skulde svares Rente, skulde gjøres rentebærende for Legatkasens egen Regning, og at der i dette Diemed skulde anlægges en særskilt Konto i Kasens Hovedbog, hvorpaa skulde optages de for bemeldte Beholdninger indkjøbte Penge-Effekter og de deraf faldende Renter. Bestemmelsen med det saaledes for Legatkasens egen Regning dannede Fond var hovedsageligt, ved Strax at gjøre de til Kasens stedfindende Indbetalinger rentebærende i deres fulde Omfang, at sættes istand til at dække de Tab, der kunde opstaa for Legatkasen ved de i Tilfælde af Udtællinger muligvis nødvendige Realisationer af de i samme indestaaende Penge-Effekter. I Tidens Løb udgif indlertid de ommeldte i Legatkasen midlertidigt indestaaende Deposita m. m. efterhaanden af Kasen for at anvendes efter deres Bestemmelse, og Indførelsen af Indskrivningsbeviser medførte, at „Legatkasens eget Fond“ ikke blev benyttet ved Omfætninger af Midler, der tilhørte de til Forrentning i Legatkasen indestaaende Legater m. m., saaledes at Fondens Formue, navnlig efter Udgangen af Finantsaaret 1861—62, stadigt er bleven forøget ved oplagte Renter af de den tilhørende Kapitaler.

Ligeaaletid som der altsaa efter det Anførte i en lang Række har været Anvendelse for „Legatkasens eget Fond“ i dettes oprindelige Diemed, ligesaaletid skjønnes der at være nogenformhelst Rimelighed for, at der i Fremtiden vil blive nogen saadan nødvendig Anvendelse for det, og Fondets vedvarende Bestaanen maa saaledes vistnok betragtes som en hensigtsløs Opsparen af Kapital.

Under disse Omstændigheder og under Hensyn til den Maade, hvorpaa ommeldte Fond uden nogen direkte Udgift for Statskassen er tilveiebragt, er Krigsministeriets Tanker bleven henledet paa, at søge Lovgivningsmagtens Samtykke til at anvende Fondets Midler, der den 31de Marts 1878 bestod i et Indskrivningsbevis for 16,000 Kroner og ca. 900 Kroner contant, til Bedste for Hæren, og navnlig for Underofficerasskassen, ved at komme de for denne bestaaende private Understøttelses-kasser til Hjælp paa passende Maade og under betryggende Betingelser.